

په تسالونیکیان - پولسے دومی کاگد

په تسالونیکیان پولسے دومی کاگدے پجار

سلام و دروت

① چه پولس و سيلوانوس و تیموتاووسے نیمگا،

په تسالونیکیان کليسايا که مے هداين پت و هداوندین ایسا مسیهئیک انت.

② چه مے هداين پتے و هداوندین ایسا مسیهئے نیمگا رهمت و ایمنی شمارا سربات.

دوا و شکرگزاری

③ او براتان! هکین گپ اش انت که ما باید انت مدام په شما هداے شگرا بگرین، چیا که شمے ایمان روچ په روچ رُدان انت و په یکدومیا شمے سجھینانی مهر هم گیش بیان انت. ④ پمیشکا ما هداے اے دگه کليسايانی باورمندانی کرا په شمے سگ و برداشت و ایمانا، شمے سرا پهر بندین که هر پئیمین آزار و جنجالانی تھا ایت و انگت مهر اوشتاتگیت.

⑤ اے درُست سابت کنت که هداے دادرسی برهک انت و شما هکدار بیت که هداے مهلوک هساب بیت، که په اشیا آزار سگگا ایت. ⑥ هدا آدل انت، آ

مردم که په شما جنجال سازنت، هُدا وت آیانی زندا جنجال پېدا کنت و (۷)
 شما که جنجالانی آماچ ایت، شمارا آرام دنت و مارا هم. اے کارهما وهدا بیت
 که هُداوندین ایسا گون وتی زورمندین پریشنگان چه آسمانا گون جمبورین
 آسیا وتا زاهر کنت و (۸) همایان سزا دنت که هُدايا پجَاه نئيارنت و مئے
 هُداوندین ایسائے وشین مستاگئے پرمانبرداریا نکنت. (۹) إسانی سزا إش بیت
 که أبدی تباھیے إسانی چکا کپیت و هما روچا چه هُداوندئے بارگاها و چه آیئے
 زورئے شان و شئوکتا زبهر بنت (۱۰) که هُداوند وتی پلگارتگینانی کرا کئیت و
 وتی شان و شئوکتا زاهر کنت و سجهین باورمند آيا گندنت و اے په آيان اجب
 و هئيران کنوکین ندارگے بیت. شما هم گون بیت چیا که شما هما شاهدي باور
 کرت که ما شمارا دات.

(۱۱) پمیشکا ما مدام په شما دوا کنین که شمئے زندگی انچش ببیت که
 هُداے گوانکا بکرزیت. هُدا گون وتی زور و واکا شمئے نیکنین ارادهان پوره
 کنات و هر کارے که شمئے ایمان شمارا پرمايیت، آيا سرجم کنات. (۱۲) ما اے
 دوايا کنین تانکه مئے هُداے و هُداوندین ایسا مسیهئے رهمتئے برکتا، شمئے دل
 و درونا مئے هُداوندین ایسائے نامئے شان و شئوکت زاهر ببیت و مسیه شمارا
 اُرت بدنت.

بیرهبندین مرد

(۱) او براتان! نون، مئے هُداوندین ایسا مسیهئے آيگ و آیئے کرا مئے مچ
 بئیکگے بارثوا، ما چه شما دزبندی کنین که (۲) اگن منی نامئے سرا انچین گپے
 شمارا سر بوت که گوشیت هُداوندئے روچ آتکگ و رستگ، ثرے پیشگوئیے ببیت
 يا هال و اهوآلے يا کاگدے، بزانیّت که دروگے، دمانا لرزان مبيّت و دلا دئور
 مدئيّت. (۳) چو مبيّت گسے وژے نه وژے شمارا رد بدنت، هُداوندئے روچ تان

هما وهدا نئيئت كه مردم چه هداوندا سرگش مېنت و بېرهبندېن مرد، بزان
 ”تباهيئې چك“ پاشك مېيت. (۴) آ هداي هلاپا اوشتيت و وتا چه هما سجهيڼ
 چيزان بالاتر كنت كه هداي نامش پر انت يا پرستش كنگ بنت. گدسرا وت
 هداي پرستشگاها ننديت و جار جنت كه هدا من آن. (۵) شمارا يات نه انت كه
 وهدې شمئې كرا اتان، من شمارا اې هال دانت؟ (۶) شما زانيت كه هما
 بېرهبندېن مردا انون گجام چيز دارگا انت و نئيليتي كه چه وتي وهدا پيسر
 زاهر بېيت. (۷) چيا كه بېرهبنديئې چيرين زور و واك وتي كارا چه پيسرا كنگا
 انت، بله هما كه بېرهبنديئې دېما دارگا انت، تانكه جندى دور كنگ نبيت،
 بېرهبنديئې دېما داريت. (۸) وهدې آ دور كنگ بوت، نون بېرهبندېن مرد زاهر
 بېيت، بله هداونديڼ ايسا په شان و شوكتي كئيت و آيا تبا ه كنت، گون وتي
 دپي هپيا آيا نيست و نابود كنت. (۹) بېرهبندېن مردئې آيگ شئيتانئې كاراني
 بهرې. آ گون هر پئيمين زور و دروگين نشاني و مؤجزهان كئيت و (۱۰) گون تهر
 تهرين بديان هما مردمان رد دنت كه گاري و گمراهيئې راهش زرتگ. اې مردم
 گار و گمسار بنت، چيا كه اشان راستي دوست نداشتگ و نذرتگ كه بركنت. (۱۱)
 پميشكا هدا په اشان زورمندين پريي ديم دنت كه دروگا باور بكننت و (۱۲) اې
 دئولا هما سجهيڼ مردم مياربار كنگ بنت كه راستي ايش باور نكرتگ و بديي
 تها شادمان بوتگ انت.

مهر بوشتيت

(۱۳) او براتان! او هداوندئې دوستيگين مردمان! ما بايد انت په شما مدام
 هداي شگرا بگريڼ، چيا كه هدايا شمارا چه بنداتا گچين كرتگ كه شما پاكين
 روئې پاك و پلگار كنوكين كارئې بركتا و راستيئې سرا وتي ايمانئې بركتا
 بركيټ. (۱۴) په اې كارا، هدايا شمارا مئې وشين مستاگئې بركتا تنوار كرتگ كه

شما مئے هداوندین ایسا مَسیههے شان و شوکتا بهرمند بییت. (۱۵) گڑا براتان،
مُهکم بۆشتیت و هما تالیم که ما شمارا داتگ آنت، آیان مَهر بداریت، زبانی هبر
ببنت یا مئے نبشتگین کاگد.

(۱۶) مئے هداوندین ایسا مَسیههے جند و مئے هداين پت که مارا دؤست
داریت و وتی رهمته برکتا مارا ابدی دلبڈی و شَرین اُمیتی داتگ، (۱۷) شمئے
دلا دُڈ کُناَت و شمارا په هر شَرین کردار و گیتارا زؤرمند کُناَت.

په ما دوا کنیت

(۱) نون گڑا، براتان! په ما دوا کنیت که هداوندی کلئو و پئیگام تیزیا شنگ
و تالان ببیت و مردم اے پئیگامی اِرتا بکننت، اُنچش که شما کرتگ. (۲) دوا
کنیت که ما چه بدکار و ردکارین مردمان برگین، چیا که هر مردم باورمند
نه انت. (۳) بله هداوند وتی کئولئے سرا اوشتاتگ و شمارا مَهر و مهکم کنت و
چه شَر و شئیتانا دور داریت. (۴) شمئے بارئوا ما هداوندی برکتا دلجم این که
شما هما چیزان کنگا ایت و دیمترا هم کنیت که ما شمارا آیانی هکما دئیین. (۵)
هداوند شمئے دلا هداي مَهر و مَسیههے سگ و برداشتئے نیمگا بترینات.

سُستی مکنیت

(۶) براتان! ما شمارا وتی هداوندین ایسا مَسیههے ناما هکم دئیین، هر براتے
که تَمبَل و جانڈز انت و مئے کرتگین سر و سؤجانی حسابا زند گوازینگا نه انت،
وتا چه آييا دور بداریت. (۷) چیا که شما وت زانیت، ما په شما مسالے بوتگین
که مئے رندگیریا بکنیت. ما که شمئے کرا آتین، ما تَمبَلی و جانڈزی نکرت، (۸)

ما کسيئې نان مُپتا نئوارت، ما شپ و روچ کار کرت، مِهنت و مُزوري کرت که چه
شما کسي سرا بارے مبيّن. (۹) ما اے سؤبا کار نکر تگ که هچ پئيمين کَمکئې
هکدار نبوتگين، ما اے سؤبا کار کرتگ که په شما مسالے بيّن و شما مئې
رندگيريا بکنيّت. (۱۰) چيا که وهده ما شمئې کړا آتین، ما شمارا اے هکم دات، آ
گس که کار کنگ نلوؤيت، مئوارت هم. (۱۱) نون ما اِشکُتگ که شمئې نياما لهتین
هست که تَمبل و جانڈزین زندے گوازينگا آنت. وت هچ کارا نه آنت، بله هرکسئې
کارا کار اِنْتش. (۱۲) ما هداوندین ايسا مسيهئې ناما چشين مردمان هکم دئيين و
هبردار کنيّن که په شهم و رهداري کار بکنيّت و وتی رُوزيگا در گيجيّت. (۱۳) او
براتان! شما چه شريّن کارا دم مبريّت. (۱۴) بله اگن گسے اے هبران مَمْنيت که ما
اے کاگدا نبشته کرتگ آنت، وتی چمان چه آييا دور مکنيّت بله گوّن آييا نند و
پاد آ مکنيّت، بلي شرمندگ بيت. (۱۵) بله آييا دُژمنئې هسابا مچاريت، په براتی
سرپدي بکنيّت که وتی رديا بزانت.

گډی درهبات

(۱۶) ايمنيئې هداوند وت، شمارا هر وهدا و هر پئيا ايمن کنات. هداوند
شمئې سجھينانی همراه بات.

(۱۷) من پولس اے سلامان دست وت نبشته کنگا آن و اے چير مني سجھين
کاگدانی نشانی انت. من همه پئيا نبشته کنان.

(۱۸) مئې هداوندین ايسا مسيهئې رهمت گوّن شما سجھينان گوّن بات.